A°. 1838. N°. 20.

ZATURDAG, 10den MAART.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 9 Maart 1838.

Alzoo de Gouverneur Generaal voornemens is om, ten verzoeke van belanghebbenden, den naam van WILLEM HENDRIK VAN ZUTPHEN, te verleenen aan het minderjarig vrijgeboren Kind van het Mannelijk geslacht, waarvan de Moeder is nu wijlen de vrijgelatene EMELINA van CAMERON.

Zoo is het, dat de Gouverneur Generaal goedgevonden heeft, op te roepen alle degenen, welke vermeenen mogten eenige redenen te hebben, zich daartegen te verzetten, om binnen den tijd van veertien dagen, na de dagteekening dezer, van hun vermeend regt of pretentie ter Gouvernements Secretarij aanteekening te doen; zullende na verloop van dien tijd, door den Gouverneur Generaal zoodanig worden gedisponeerd, als bevonden zal worden te behooren.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 9 Maart 1838.

Bij resolutie van Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal van den 8sten dezer, no. 277/255, is aan de *Eerste Luitenant* in de divisie *Thorarika*, F. J. DOMHOFF, ten gevolge van daarom gedaan verzoek, *eervol ontslag* uit die betrekking verleend; en in deszelfs plaats tot *Eerste Luitenant* benoemd en aangesteld, de Tweede Luitenant J. DE NIEFELD; — tot *Tweede Luitenant*, de Vaandrig C. F. BERNHARD, en tot *Vaandrig*, de Sergeant L. SLOTEMAKER.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Advertentien.

(10717) De Exploicteur bij het Geregtshof te *Suriname*, als daartoe door den Hove gecommitteerd, presenteert bij Inschrijving te Koop:

Plus minus 65 VATEN *SUIKER*, van de Plantaadje *Picardie*, aankomende Wm. CHRISTIE, en wel bij kavelingen van *vijf* vaten.

Zullende de inschrijving-billetten, tot Vrijdag den 16den dezer, des voormiddags ten *negen* uren, ten Kantore van den ondergeteekenden worden aangenomen, en vervolgens ten overstaan van Heeren Gecommitteerde Raden tot de Zaken van Curateele en Sequestratie geopend, en het hoogste bod (mits goedgekeurd) worden aangenomen, met verpligting der Koopers, om, binnen den tijd van *acht* dagen na den verkoop, de Suiker voor eigene rekening en risico te doen afhalen.

Paramaribo, den 9 Maart 1838.

R. GOLLENSTEDE,
Exploicteur.

(11094) Op den 5den dezer, des avonds 7½ uren, ontsliep, na eene ziekte van 13 dagen, mijn waarde Echtgenoot, de WelEdele Heer JOHN JAMES DUNCAN, in den ouderdom van 67 jaren en 9 maanden.

Allen die 's mans braaf karakter gekend hebben, zullen ligtelijk gevoelen, hoe smartelijk dit verlies voor mij en mijn eenigst Kind is, dat dit groot verlies nog niet kan beseffen.

Strekkende deze tot kennisgeving aan alle mijne Vrienden en Bekenden.

PARAMARIBO, 9 Maart 1838. J. E. DUNCAN, geb. POMMERESSCHEN.

C. A. Richter

heeft ontvangen per de laatste gearriveerde Schepen:

Een uitmuntend assortiment BYOUTERIEN, Lakens, Drapperuviene, Flenel, Linnen, Crêpe, fijne Plattilles, Estoppilles, extra fijn wit en grijs garen Dril, Piqué, Satinet, Calico's, geborduurd Neteldoek, fijn Garen, Schotsch [illegible] Haarlemmer Streep, [illegible] Heeren-, Dames- en Kinderen Kousen, Heeren CRAVATTEN, witte en zwarte zijden Heeren en Dames Kousen. — Haardoek voor kanapé's en stoelen. Een assortiment castor-, vilte en zijden Mans en Jongens Hoeden, extra fraai opgemaakte Dames Strooheeden, wit satijne en zwarte merinosse Dames Schoenen, fijne pumps-, lage en wellington Schoenen, Heeren en Dames Pantoffels, Stiftjes voor Patent Potloden.

QUINCALLERIEN en vele andere Goederen meer. (10853)

PARAMARIBO, den 10 Maart 1838.

Van goederhand hebben wij vernomen, en kunnen alzoo met blijdschap berigten, dat op Morgen, de OPENBARE GODSDIENSTOEFENING bij de *Hervormde Christelijke Gemeente* zal plaats hebben, onder de leiding van den WelEerwaarden en Zeer Geleerden Heer C. CONRADI, Predikant bij de Protestantsche Gemeente te *Curaçao*.

Geboorte- en Sterfgevallen.

BURGERLIJKE STAND.

Van den 1sten tot en met den 28sten Februarij 1838, zijn ingeschreven, als:

BEVALLEN: Premiere van D. van Pensato, dochter. — Carolina van Pichot, dochter. — Johanna Esther Heijdorn, zoon. — Hendriette Christina van Greeve, zoon. — Amimba Elisabeth Johanna, zoon. Johanna Elisabeth Bäuffer, dochter. — Susanna Sophia de Vries, zoon. — Susanna Elisabeth Lemmers, dochter. — Jacoba Soerel, zoon.

LEVENLOOS GEBOREN: Het Kind van het Mannelijk geslacht van Elisabeth Cornelia van Sanches.

OVERLEDEN: Isaac Curjel, 60 jaren. — den Hoog Edel Gestr. Heer Abraham de Veer, Generaal Majoor, Oud Gouverneur der Kolonie Suriname, 73 jaren. — Anna van Bolwinkel, 76 jaren. — Wilhelmina Truij van Stolten, 67 jaren. — Catharina Albertina Juliana Conijnenberg, 1 jaar en 5 maanden. — Mozes Weijl, ruim 48 jaren. — Carel Andries van Tannen, ruim 8 jaren. — Frederika Christina Kohlwagen, wed. J. J. Lardelli, 37 jaren. — Gerd Hidrick Boomgarde, 2? jaren. — Hartog Machielse, 66 jaren. — Jacoba Schuffner, 32 jaren. — Lucia van Buttner, 78 jaren. Daniel Badgen, 46 jaren. — Robert Stevenson, 25 jaren. — Frans François Buillab, 38 jaren. — Hendrik Reijnier van Niehoff, 42 jaren. — Jan Louis Stuger, 44 jaren. — Isaak Hartog Jacobs, 57 jaren. Johanna Petronella Weijs, 68 jaren. — Theresia van de Weduwe Brouwn, 80 jaren. — Petronella Charlotte, dochter van Francina Kammel, 2 jaren. — Elisabeth Levij, ruim 3 jaren. — Frans, zoontje van Cornelia Elisabeth Pencelo, 5 maanden. — Philip François Jourdain, 18 jaren.

Scheepstijdingen.

UITGEKLAARD.

Den 22sten Februarij, de Nd. Am. Brik Amazon, Kapt. W. Grover; lading: 247 vaten Malassie.

Den 28sten, de Nd. Am. Brik Levant, Kapt. F. Nickerson; lading: 232 vaten Malassie. — Beide naar Boston.

Den 8sten dezer, het Schip de Drie Gebroeders, [illegible] vaten Suiker, 79 balen schoone en 11 dito vuile Katoen.

Mengelingen.

HET MUZIKAAL GEBED.

ROSSINI componeerde in het jaar 1818 de opera *Mozes*, die het eerst te *Napels* vertoond werd. Den dag vóór de eerste vertooning, tegen den middag, terwijl ROSSINI als naar gewoonte nog te bed lag, omringd van eenen kring vrienden en bekenden, trad plotseling de dichter TOTTOLA, de schrijver van den operatekst, triomferend en zonder iemand van het gezelschap te groeten, binnen, en riep uit: »*Maestro! maestro*! ik heb het derde bedrijf gered!" — »Wat duivel," vroeg ROSSINI »verbaasd, kunt gij aan het derde bedrijf »gered hebben?" — »*Maestro!* ik heb nog een gebed der Hebreërs vóór den togt door de *Roode Zee* er ingebragt. Hier, *maestro*, is het stuk; ik heb het in een uur tijds geschreven." — »In een uur tijds?" — »Ja, *maestro*, in één uur." — »Goed; zoo gij het stuk in een uur geschreven hebt, wil ik de muzijk er toe in een kwartieruurs componeren."

Zoo gezegd, zoo gedaan. De componist springt uit het bed, zet zich aan de tafel, en componeert het gebed in tien minuten, zonder eenig instrument te hulp te nemen, en terwijl zijne vrienden hun gesprek vervolgden, zonder zich aan hem te storen. En juist het effect van dit gebed, bij de vertooning op den volgenden dag, was zonder voorbeeld. De buitengewone uitwerking, welke deze compositie te weeg bragt, gaf aanleiding dat de arts COTTUGNO den componist eenen moordenaar noemde. Want, zeide hij, hij zelf kon meer, dan veertig voorbeelden van zenuwtoevallen en hersenziekten aanhalen, welke teêrgevoelige vrouwen, alleen door het aanhooren van het gebed aan de *Roode Zee*, bekomen hadden.

DE TWEE TREURENDEN.

———*———

»Hij was zoo braaf! hij was zoo goed!"
Riep de arme Machteld luid,
En boezemt, bij een' tranenvloed,
Aankoudend klagten uit.

Zij lag geknield op 't somber graf,
Waarin Kornelis rust;
Dan wischte ze eens haar tranen af,
Dan werd de zerk gekust.

Bedroefder mensch dan de arme vrouw,
Bescheen het maanlicht niet, —
Doch even droef boog, diep in rouw,
Zich Albrecht, in 't verschiet.

Hij klaagde ook luid om Krisjes dood,
En zwoer haar eeuwig trouw;
Zijn smart was zoo onmeetbaar groot,
Als die der weduwvrouw.

Ook hij begroef zijn lieve bruid,
Geen etmaal nog geleên;
Zoo lang was Kees ook 't graf ten buit,
Dus beider smart was een.

Zijn stem drong Machteld diep in 't hart,
Hij vond haar rouwbetoon,
Haar huwlijksmin, zij zijne smart,
o! Zoo bijzonder schoon.

Ach! kon hij haar ten troost iets biên!
Maar wie troost zulk een' rouw?
Hij kon bij 't maanlicht duidlijk zien,
En treedt naar de arme vrouw.

Nu stroomen beider tranen voort,
Maar steeds met minder spoed,
En zucht bij zucht werd reeds gesmoord,
De wangen kregen gloed.

»Ach," galmt de minnaar, zoo vol pijn,
»Ik vond mijn *Krisje* weêr!
»Zoo gij...." »Helaas! dat kan niet zijn,
»'k Gaf reeds mijn woord, Mijnheer!"

Nu snelt de knaap het kerkhof af,
Verwenscht der sekse trouw, —
En eer nog 't weeuwtje bruiloft gaf,
Had hij een rijke vrouw.

ZONDERLING NATUURVERSCHIJNSEL.

Een buitengewoon natuurverschijnsel bragt, eenigen tijd geleden, grooten schrik te weeg onder de bewoners van *Ripon* in *Yorkshire*, die het in den beginne ten onregte voor eene aardbeving hielden. Op een ten noorden van *Ripon* gelegen veld was plotseling eene cirkelvormige rotsmassa verdwenen, waardoor eene klove van achttien ellen middellijns en drie en twintig ellen diepte ontstond, welke ter hoogte van 3½ ellen met water werd aangevuld. Bij onderzoek der plaats, vond men nabij de oppervlakte eene dunne laag aarde, waarop onmiddellijk eene laag keigrond volgde. Beiden waren omstreeks eene el diep; het overige was zandsteenrots. Deze scheen echter niet uit eene vaste massa te bestaan; zij had verscheidene scheuren, en men hoorde het water op den grond binnen dezelve nederdroppelen. Dit natuurverschijnsel werd het eerst door een persoon, die op het veld ging, waargenomen. Het geruisch, dat men daarbij vernam, was, volgens berigt van dezen man, gelijk aan dat, wanneer een hoop steenen ineenvalt. Men vond weldra op eenigen afstand eene dergelijke kloof, en ontdekte nog verscheidene in de nabuurschap, die echter van zelve weder gevuld werden. Men vindt er nog eene van achttien ellen diepte in de nabijheid, die nog tot op het oogenblik, dat de laatste kloof zich opende, met water gevuld was, hetwelk echter nu, zonder dat iemand weet hoe, verdwenen is. Een natuuronderzoeker, die het verschijnsel op de plaats zelve waarnam, wil daarin een nieuw bewijs vinden voor het verzinken der aardmassa, van hetwelk verscheidene natuurkundigen ons voorbeelden hebben aangehaald.

HET EERSTE DINER, DOOR DEN EERSTEN PRESIDENT DER VEREENIGDE STATEN VAN NOORD-AMERIKA GEGEVEN.

In een werkje: *Three experiments of living*, heeft de schrijver het uittreksel opgenomen uit eenen brief van den Regter *Wingate*, waarin eenig verslag van het eerste presidentiale diner gegeven wordt. Het was, gelijk men zich herinneren zal, in 1789, dus niet volkomen eene halve eeuw geleden. Het zou der moeite waardig zijn, de toen heerschende gewoonte te vergelijken met die, welke thans bij een democratisch presidentiaal diner plaats heeft.

»Ik was lid van het Congres (zegt de schrijver), toen de President *Washington* dezen zijnen post aanvaardde, en was tegenwoordig bij het eerste staatsiemaal, hetwelk hij gaf. De President, de Vicepresident, de buitenlandsche Ministers, de hoofden der Departementen van het bestuur, de Spreker van de Kamer der Vertegenwoordigers, de Senaatsleden van Nieuw-Hampshire en die van Georgia, zijnde de twee uiterste noordelijke en zuidelijke Staten der Unie, formden het gezelschap aan de tafel. Het was de eenvoudigste maaltijd, dien ik nimmer aan den disch van eenen President heb bijgewoond, en de dischgenooten waren ook niet talrijk. Gedurende het geheele maal nuttigde de President niets anders dan een' gekookten schaapspoot; zijnde het zijne doorgaande gewoonte, nimmer meer dan van één geregt te eten. Daar er geen Kapellaan tegenwoordig was, sprak de President zelf, bij het aan tafel gaan, een kort gebed. Nadat het maal en het nageregt gebruikt waren, werd er eenmaal in het rond gedronken, zonder eenige *toast*. De president stond op, en natuurlijk volgde ieder gast zijn voorbeeld; men begaf zich naar de gezelschapszaal, van waar elk naar verkiezing vertrok, zonder eenige pligtpleging."

DE KONING IN VERLEGENHEID.

Toen *Willem III* (Stadhouder van Holland en Koning van Engeland) in 1688 met zijne troepen te Torbey landde, voegde zich zekere *John Duke* (van Otterton), een aanzienlijk en rijk inwoner van Sidmouth, bij hem. Toen hij den Koning werd voorgesteld, en deze hem vroeg hoe hij heette, antwoordde hij beschroomd en binnen 's monds: *»John Duke of Otterton* (*Jan*, Hertog van Otterton). Verwonderd haalde de vorst eene lijst der adelijke personen van Engeland uit zijnen zak, zag die door, en zeide, dat hij daarop dezen naam niet kon ontdekken. Weldra deed de nieuw aangekomene het misverstand ophouden, door zijnen naam wat sneller en stouter te herhalen: *»John Duke*, van Otterton!" En nu gaf *Willem* hem lagchend de hand.

DE SCHRIJVER EN ZIJN HULPGENOOT.

Toen de abt Barthélemy zijne *Reizen van den jongen Anacharsis* voltooid had, ging hij naar den boekverkooper Debure. »Mijnheer!" zeide hij, »hier is een werk, waaraan ik dertig jaren gearbeid heb. Ik geloof dat het belangrijk, goed en nuttig is, doch weet niet of het publiek er zoo over denken zal. Geef mij 1200 francs voor den eersten druk, en mijnen bediende een levenslang pensioen van 500 francs; want hij heeft er volkomen deel aan." — »Hoe? uw bediende?" — »Ja; hij heeft iederen morgen, met klokslag van vijven, in mijne kamer vuur moeten aanleggen."

DE TELEURGESTELDE PROPONENT.

Een Proponent, die zijne zinnen op het in Noord-Holland gelegene boerendorp *Hem*, gezet had, nam aldaar eene predikbeurt waar. Der boeren gunst zoekende te winnen, nam hij ten tekst, de woorden: "*al wat aan Hem is, is gansch begeerlijk*" (Hooglied V, 16), en paste dit, koddig genoeg, op het dorpje *Hem* toe, hetzelve in het bekoorlijkst daglicht stellende. Van den predikstoel komende, hoogst voldaan over zich zelven, over zijne gaven en zijne welsprekendheid, vroeg hij een' der ouderlingen, of zijne tekstkeuze niet zeer gepast was geweest? Het boertje schudde het hoofd, en zeide: »neen Dominé! gij hadt nog »wat anders moeten prediken" — »Wel, »wat dan?" — »Gij hadt moeten prediken het 2de vers van het derde Hoofdstuk" — »Wat staat daar dan?" — »Daar »staat: "*Ik zocht* Hem, *maar ik vond* "Hem *niet*." — En onze vriend ging ongetroost naar huis.

———*———

Het is opmerkenswaardig, hoe het getal der te vondeling gelegd wordende kinderen in de stad Parijs dagelijks toeneemt. Van 1816 tot 1835, heeft dit getal niet minder dan 103,189 kinderen bedragen, en hetzelve neemt steeds toe. Het bestuur van het gesticht voor vondelingen heeft, gedurende dien tijd, omstreeks 18 millioen francs daaraan besteed. Van bovengemelde kinderen zijn niet meer dan 16,000 in het leven gebleven, zoodat het behoud van elk kind op ruim 1,100 francs is komen te staan.

Stand der Maan.

3	Maart	Eerste Kwartier.
11	»	Volle Maan.
19	»	Laatste Kwartier.
25	»	Nieuwe Maan.

Watergetijen.

		Hoog Water		Laag Water.
10	*Zaturdag.*	*'s mor.* 5-15	*'s av.*	11-15
11	*Zondag.*	» 6-00	»	12-00
12	*Maandag.*	» 6-51	»	12-51
13	*Dingsdag.*	» 7-42	»	1-42

Ter Drukkerij van GEZUSTERS SERRES.